26/12/2020

Μητρ. Ρόδου: “Ο φόβος δεν θα σκεπάσει την ελπίδα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ρόδου

“Η σοβούσα πανδημία ενέσκηψε και ανέτρεψε πολλά δεδομένα και αυτονόητα, κλόνισε τον προμηθεισμό της αυτοαποθεώσεως του εκκοσμικευμένου ανθρώπου των καιρών μας και απέδειξε την αδυναμία του να διαχειριστεί δυναμικά την ύπαρξή του, έστω και προσωρινά, μέχρι να βρεθούν τα κατάλληλα φάρμακα και εμβόλια. Αποτελεί πραγματικότητα το γεγονός ότι στις ημέρες μας ο φόβος της αρρώστιας και του θανάτου συναντά τον φόβο διαλύσεως της κοινωνίας και εύλογος τίθεται ο γενικός προβληματισμός για την επομένη ημέρα”. Αυτά αναφέρει μεταξύ άλλων στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητροπολίτης Ρόδου κ.κ. Κύριλλος και προσθέτει:

“Μέσα, λοιπόν, στο σκοτάδι και τη σκιά του καιρού μας, ανατέλλει ο νοητός Ήλιος της δικαιοσύνης, ο Κύριος Ιησούς Χριστός. «Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών». Ο Θεός σαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος, γεννάται από την αειπάρθενο Κόρη, επισκέπτεται τον άνθρωπο, τον κάθε άνθρωπο προσωπικά και σύνολο το ανθρώπινο γένος, για να υπενθυμίσει ότι ο φόβος δε θα κατορθώσει, δε θα ισχύσει να σκεπάσει την ελπίδα, γιατί Εκείνος, ο Θεού Θεός Λόγος, ο οποίος έρχεται στον

κόσμο και εισέρχεται ως άνθρωπος στην ιστορία, «εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. β΄, 7) είναι η ζωή, η χαρά, το φως και δίνει σ᾽ όλους, όταν θελήσουν να γίνουν πρόθυμοι αποδέκτες, τα πάντα, όσα πραγματικά χρειάζονται για να υποστασιάσουν αληθινά και αυθεντικά την ύπαρξη, το πολύτιμο τούτο δώρο του Θεού”.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Μητροπολίτης τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ρόδου, πρός τόν ἱερόν κλῆρον καί τόν λαόν τῆς καθ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν… καί οἱ ἐν σκότει καί σκιᾷ εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν» (Ἐξαποστειλάριον).

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Μέ διαφορετικό τρόπο καί κάτω ἀπό πρωτόγνωρες συνθῆκες, τίς ὁποῖες ἔχει ἐπιβάλει ἡ παγκόσμια μάστιγα τῆς πανδημίας, ὑποδεχθήκαμε καί ἑορτάζουμε ἐφέτος τή Μητρόπολη τῶν Ἑορτῶν, τά Χριστούγεννα. Τά ἰσχύοντα ὑγειονομικά μέτρα ἄλλαξαν τήν ἑορταστική ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν, σμίκρυναν τή φυσική παρουσία τῶν Χριστιανῶν μας στούς Ναούς καί περιορίζουν τήν κοινωνική συναναστροφή μας, μέ σκοπό ἡ κοινωνία νά προχωρήσει συντεταγμένα τόν δρόμο της σ᾽ αὐτό τόν δύσκολο καιρό, νά περιοριστεῖ ἡ μετάδοση τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ καί νά ἐπανέλθει ἡ πολυπόθητη κανονικότητα στήν καθημερινότητάς μας.

Ἡ σοβοῦσα πανδημία ἐνέσκηψε καί ἀνέτρεψε πολλά δεδομένα καί αὐτονόητα, κλόνισε τόν προμηθεϊσμό τῆς αὐτοαποθεώσεως τοῦ ἐκκοσμικευμένου ἀνθρώπου τῶν καιρῶν μας καί ἀπέδειξε τήν ἀδυναμία του νά διαχειριστεῖ δυναμικά τήν ὕπαρξή του, ἔστω καί προσωρινά, μέχρι νά βρεθοῦν τά κατάλληλα φάρμακα καί ἐμβόλια. Ἀποτελεῖ πραγματικότητα τό γεγονός ὅτι στίς ἡμέρες μας ὁ φόβος τῆς ἀρρώστιας καί τοῦ θανάτου συναντᾶ τόν φόβο διαλύσεως τῆς κοινωνίας καί εὔλογος τίθεται ὁ γενικός προβληματισμός γιά τήν ἑπομένη ἡμέρα.

Μέσα, λοιπόν, στό σκοτάδι καί τή σκιά τοῦ καιροῦ μας, ἀνατέλλει ὁ νοητός Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν». Ὁ Θεός σαρκώνεται, γίνεται ἄνθρωπος, γεννᾶται ἀπό τήν ἀειπάρθενο Κόρη, ἐπισκέπτεται τόν ἄνθρωπο, τόν κάθε ἄνθρωπο προσωπικά καί σύνολο τό ἀνθρώπινο γένος, γιά νά ὑπενθυμίσει ὅτι ὁ φόβος δέ θά κατορθώσει, δέ θά ἰσχύσει νά σκεπάσει τήν ἐλπίδα, γιατί Ἐκεῖνος, ὁ Θεοῦ Θεός Λόγος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται στόν κόσμο καί εἰσέρχεται ὡς ἄνθρωπος στήν ἱστορία, «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων

γενόμενος» (Φιλιπ. β′, 7) εἶναι ἡ ζωή, ἡ χαρά, τό φῶς καί δίνει σ᾽ ὅλους, ὅταν θελήσουν νά γίνουν πρόθυμοι ἀποδέκτες, τά πάντα, ὅσα πραγματικά χρειάζονται γιά νά ὑποστασιάσουν ἀληθινά καί αὐθεντικά τήν ὕπαρξη, τό πολύτιμο τοῦτο δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σάρκωση καί γέννησή Του προκηρύχθηκε ἀπό τόν μεγαλοφωνότατο Προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος περιγράφει τόν σκοπό τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως μέ τούς λόγους πού ἀκολουθοῦν: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν» (Λουκ. δ′, 18). Σαρκώνεται, δηλαδή, Ἐκεῖνος καί ἔρχεται στούς ἀνθρώπους εὐαγγελιστής καί κήρυκας τῆς αἰσιοδοξίας, θεραπευτής καί ἐλευθερωτής. Νά σηκώσει τούς πεσμένους καί νά παρηγορήσει τούς ἀπεγνωσμένους, νά δώσει τή βεβαιότητα τῆς ἐλπίδας, ἐγκαινιάζοντας τὴ νέα ἐποχή τῆς χάριτός του.

Ἀναλογιζόμαστε τούς παραπάνω λόγους τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τούς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁ σαρκωθείς Κύριος χρησιμοποίησε ἀναφερόμενος στόν ἑαυτό του, κατά τό πρῶτο δημόσιο κήρυγμά Του. Ἄν καί πέρασαν χιλιάδες χρόνια, ἀπό τή χρονική στιγμή πού εἰπώθηκαν, παραμένουν ἐπίκαιροι καί ἐκφράζουν τό αἰώνιο καί διαχρονικό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων, τό ὁποῖο συνοψίζει τήν Ὀρθόδοξη θεολογία καί ἀνθρωπολογία καί ἀποτελεῖ τήν κατεξοχή ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτήν τήν ἐμπειρία καλούμεθα νά προσλάβουμε ἑορτάζοντας τά Χριστούγεννα, μάλιστα στήν παροῦσα πραγματικότητα, τήν ὁποία χρειάζεται νά θεωρήσουμε ὡς μιά κανούρια εὐκαιρία νά παλέψουμε μέ τήν πίστη μας, ὡς μιά εὐκαιρία νά ἀναθεωρήσουμε τή σχέση μας μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ἡ Ἑορτή τῆς ζωῆς. Εὐαγγελίζεται τήν εἰρήνη, τήν ἐλπίδα καί τή χαρά. Ἄς ἀκολουθήσουμε, λοιπόν, τή λάμψη τοῦ ἀστέρος καί ἄς προχωρήσουμε, ὑπάκουοι στό κάλεσμα τῶν Ἀγγέλων, ταπεινοί προσκυνητές στό θεοδέγμον Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Μαζί μέ τούς Ποιμένες καί τούς Μάγους νά προσφέρουμε ὡς δῶρο στόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό τή διάθεσή μας νά γίνουμε ἀποδέκτες τῆς αὐτοπροσφορᾶς Του καί μέ τή βεβαιότητα τῆς δικῆς Του παρουσίας στήν καθημερινή μας βιοτή ἄς συνεχίσουμε τόν δρόμο μας, συντονιζόμενοι μέ τήν ἀλήθεια πού Ἐκεῖνος ἀποκάλυψε. Μέ αὐτόν τόν τρόπο σέ συνδυασμό μέ τήν προσωπική μας ἀναγέννηση, ἡ ὁποία δέ μπορεῖ νά νοηθεῖ αὐτόνομα, θά καλλιεργήσουμε τήν ἐκκλησιαστική ἑνότητα «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», θά συμβάλουμε στό νά ἀντιμετωπιστεῖ ὁ φόβος, πού σήμερα ἐπικρατεῖ, καί θά συνεργήσουμε στήν ἐπίτευξη τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς ἐκπροσωποῦντες στήν

πράξη τόν «πολιτισμό τοῦ προσώπου».

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἄς ἑορτάσουμε Χριστούγεννα μέ πίστη στόν «δι᾽ ἡμᾶς σαρκωθέντα» Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, «τόν μόνον δυνάμενον σώζειν» καί ἄς προσευχηθοῦμε γιά τούς συνανθρώπους μας, ὅσους παραμένουν μόνοι στά σπίτια τους, στά Νοσοκομεῖα, στίς Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας, γιά ὅσους ἔχασαν προσφιλῆ τους πρόσωπα, καί νά καλλιεργήσουμε ἐσωτερική αἴσθηση ἐγγύτητας καί ἀδελφοσύνης, πού θά ἐκφράζεται μέ τή δυναμική τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλεγγύης, γιά ὅλους ὅσους πλήττει ἡ ἀπομόνωση μπροστά στήν ἀπειλή καί τό φόβο, ἡ ἀναστολή τῆς φυσιολογικῆς καθημερινότητας, ἡ ἀκύρωση τοῦ τρόπου πού μέχρι πρό τινος κατανοούσαμε τή ζωή, καί πέρα ἀπ᾽ αὐτά ἡ οἰκονομική παράλυση, ἡ ἀνεργία καί ταραχή τῶν συνειδήσεων.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν». Αὐτός εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, «ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ᾽ ὑμῶν ὁ Θεός» (Ματθ. α΄,23). Εὐλογοῦμε καί δοξολογοῦμε τό πανάγιο ὄνομά Του καί ἱκετεύουμε νά σπλαγχνισθεῖ τήν οἰκουμένη.

Εὐχόμαστε ἀληθινά, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα καί εὐλογημένα Χριστούγεννα.

Χριστούγεννα τοῦ δισχιλιοστοῦ καί εἰκοστοῦ σωτηρίου ἔτους

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν τεχθέντα εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο ΡΟΔΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ